

[Christmas Møller.]

saa synes det mig dog, at det for den meget godt begavede ligger saaledes, at man af de faa Ord, der er anvendt i Betænkningen, nogenlunde kan regne ud, hvorledes Nationalbanken maa bære sig ad med at praktisere denne Ordning: at Ordningen maa praktiseres paa den Maade, at Nationalbanken ikke blot for Landbrugssterling skal give Kursen 19,40, men i det Omfang, den kan, ogsaa for anden Eksportsterling; og at dette kan medføre en Nødvendighed for Nationalbanken til at faa en noget højere Betaling for at udligne Forholdene, synes mig ganske klart.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa nogen længere Debat, ellers kunde der jo godt være mange Bemærkninger, som det vilde være meget formaalstjenligt for mit Parti at fremsætte over for de Udtalelser, der er fremført. Jeg kunde saaledes godt have Lyst til at drøfte med det ærede Medlem Hr. Brorsen, hvor stor en principiel Forskel der egentlig er imellem den Ordning, der her gennemføres, og Ordningen til Eksempel af 10. November, og kunde ogsaa have mange andre Bemærkninger at gøre. Men vi vil ikke ved denne Lejlighed have en almindelig Debat. Der er Tider, der kræver Handling, og Tider, hvor et Parlament maa tage sig Tid til Drøftelse. Vi faar jo tredie Behandling af baade Finanslov og Tillægsbevillingslov; det er muligt, at Tiderne til den Tid er saaledes, at der kan blive Anledning til Drøftelse. Her er der god Anledning til Handling, nemlig den Handling at gennemføre en Ordning, som ligger paa Linie med det Krav, vi for vort Vedkommende har fremført, lige fra disse Spørgsmaal kom til Behandling: at man stiller Landbruget saaledes, at man bedømmer hele dets økonomiske Stilling efter Sterlingkursen 22,40 og efter Maksimalpriserne paa Korn. Det har vi gjort den 10. November, og det, vi har gjort her den 29.—30. Marts, er, at vi har søgt at medvirke det bedste vi kunde til at faa en Ordning med det Udgangspunkt, jeg har fremhævet.

Valdemar Thomsen: Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte her for et Øjeblik siden, at Landbruget, naar dette Forslag var vedtaget, vilde faa 22,40 for hele sin Produktion. (*Brorsen:* Netto!). Det ærede Medlem retter det nu til netto. (*Brorsen:* Det har jeg sagt hele Tiden!). Ja, jeg maa over for det ærede Medlems Paastand henviser til Landbrugsministerens Oplysning i Anledning af et Spørgsmaal fra det ærede Medlem Hr. Hartel. Landbrugsministerens

Oplysning gik ud paa, at Landbruget kun vilde faa udlignet for den Eksport, der blev solgt til Sterling.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte sin Forundring over, at Bondepartiet ikke kunde medvirke til et saa godt Forslag som det, der nu foreligger til Afstemning. Deroverfor skal jeg kun gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Brorsen for ganske faa Maaneder siden anbefalede Tinget at stemme imod et Forslag, der i Princippet var noget nær det samme som det, der nu vil blive vedtaget. Det var, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde opmærksom paa, principielt det samme som det, der skal vedtages her i Aften.

Man har hævdet, at Landbruget, naar dette Forslag er vedtaget, vil blive holdt skadesløst for Regeringens forfejlede Valutapolitik. Sandheden er den, at der med Tilskud fra Statskassen foregaar en Udligning saaledes, at Landbruget faar $\frac{3}{4}$ af Differencen mellem een kunstig Kurs og en anden lige saa kunstig Kurs, og Udligningen sker altsaa efter det mellem Landmænd forhadte Tilskudsprincip og med et Maksimumsbeløb, som ikke paa langt nær sikrer Landbruget en Arbejdsfortjeneste, der staar i blot nogenlunde rimeligt Forhold til det, andre tjener.

Jeg ved ikke, om jeg fik sagt det tydeligt nok ved Sagens første Behandling, men lad mig i alt Fald gentage det: Vi vil ikke være med til at likvidere Odense-Mødets enstemmige Krav om Ligestilling med andre Erhverv. Vi vil ikke tage Medansvaret for en Ordning, der fortsat placerer Landbruget som et af det øvrige Samfund understøttet Erhverv. Vi vil ikke tage Medansvaret for en principielt saa vigtig Lov, naar den ikke betinger et rimeligt Eksistensgrundlag for Landbrugets Udøvere. Vi vil ikke ved at stemme for Forslaget indirekte godkende en Valuta-, Beskæftigelses- og Lønpolitik, som efter vor sikre Overbevisning i Bund og Grund økonomisk og moralsk vil ødelægge store Dele af Befolkningen. Vi vil til det sidste holde paa Landbrugets Ret. En absolut Ret for Landbruget maa det være, at de Priser, som direkte og indirekte gennem Landets Valutapolitik fastsættes for Landbrugets Produkter, giver Dækning for de med Produktionen forbundne Omkostninger. Det er Regeringen, der ved Fastsættelse af Vekselkurserne faktisk afgør, hvordan Indtægterne skal fordeles, og vi vil modsætte os, at Fordelingen fortsat er saadan, at Landbruget i Stedet for Løn tvinges til at modtage Almisser.